

Mezinárodní srovnání a analýza modelu peer review na výzkumných institucích ETH Zurich a Leibniz Institute

Monika Sieberová

Název: Mezinárodní srovnání a analýza modelu peer review na výzkumných institucích ETH Zurich a Leibniz Institute

Konzultant: Mgr. Karel Šíma, Ph.D.

Anotace:

Práce se bude zaměřovat na analýzu modelu peer review na vybraných zahraničních institucích (ETH Zurich, Leibniz Institute - für Molekulare Pharmakologie FMP). Součástí bude také srovnání jednotlivých modelů peer review od jejich cílů až po dílčí procesy jako je sběr podkladů, výběr hodnotitelů apod. Část práce se bude věnovat také celému průběhu peer review, jeho náročnosti pro hodnocené jednotky a zapojení nevědeckých oddělení při přípravě podkladových materiálů v rámci vybraných institucí („oddělení podpory vědy“). Srovnání bude probíhat také s návrhem připravované národní IPN metodikou a implikacemi pro výzkumné instituce v České republice. V práci budou použity metody analýzy a komparace dat a dále také metoda syntézy zjištěných informací. Hlavními použitými zdroji práce jsou pravidla peer review na daných institucích, vzory podkladových materiálů pro peer review, dokument IPN Metodika a publikace, které pojednávají o peer review z teoretického hlediska.

1. Úvod

Cílem práce je poskytnout ucelený popis systému hodnocení na dvou významných evropských institucích se zaměřením na část peer review, tedy hodnocení externími odborníky. V praxi je nejčastěji používáno tzv. informed peer review, což je hodnocení externími odborníky, které je doplněno o informační podkladové materiály. Tyto materiály mohou obsahovat informace o stanovených cílech, podrobný popis dosažených výsledků, vize, strategie, finanční údaje, ale také podpůrné bibliografické a jiné analýzy. Využití metody peer review v hodnocení má své pozitivní i negativní stránky. Výhodou je schopnost hodnotitelů posoudit hodnocenou instituci nebo jednotku v daném kontextu a v rámci jejího oboru, případně i mezioborově. Hodnotitelé jsou také v rámci vědecké komunity více uznáváni než čistě bibliografické analýzy a jsou schopni podat obsáhlejší formu hodnocení včetně doporučení. Obtížné je ovšem nalezení nezávislých hodnotitelů vzhledem k propojenosti vědeckého prostoru a zajištění jejich dokonalé informovanosti tak, aby nedocházelo ke zkreslení některých informací. Organizace peer review je také poměrně časově náročná a v případě zapojení on-site visits (návštěv na místě), je velmi náročná i po finanční stránce. Práce se zaměřuje na základní aspekty hodnocení a peer review obecně:

- Jakým způsobem je zajištěna transparentnost a nezávislost peer review?
- Jaké materiály jsou hodnotitelům k dispozici a v jaké formě?
- Jakým způsobem je zajištěna organizace hodnocení?

V práci jsou podrobně popsány oba systémy hodnocení a vždy provedeno krátké shrnutí s odpovědí na dané otázky. Na závěr jsou nastíněny možnosti využití v rámci připravované metodiky hodnocení v České republice.

2. ETH Zürich/ University of Zürich

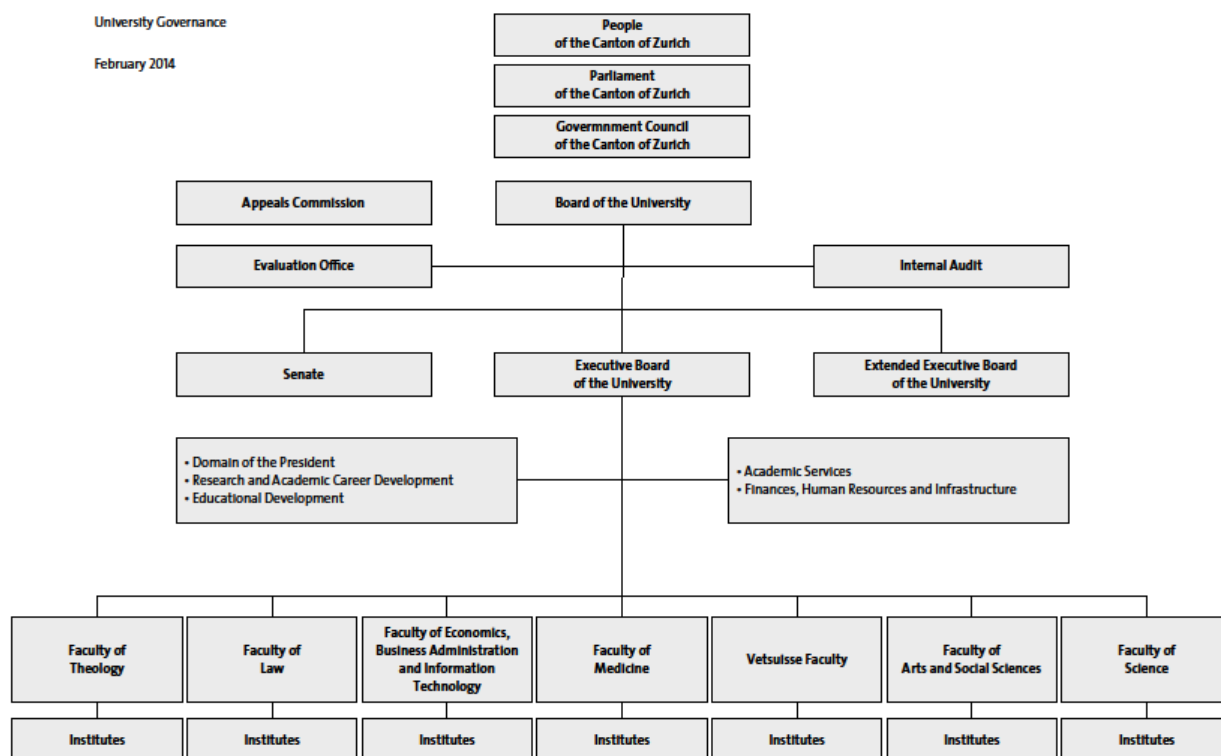
V rámci ETH Zürich jsou některé jednotky evaluovány dle pravidel, která jsou platná na University of Zürich (dále jen UZH). Z tohoto důvodu je dále popsán systém hodnocení v rámci UZH.

V rámci UZH je založena samostatná součást univerzity tzv. Evaluační kancelář (Evaluationsstelle), která je pověřena organizací a zajištěním hodnocení na všech částích i úrovních univerzity. Důležitost postavení kanceláře je dána její nezávislostí na jednom z nevyšších orgánů univerzity - Výkonné radě univerzity (Universitätsleitung), kancelář je pod přímou kontrolou ze strany Správní rady univerzity (Universitätsrat), z odborného pohledu je na ní ovšem nezávislá (viz organizační řád). Tyto základní podmínky jsou předpokladem pro to, aby hodnocení mohlo proběhnout transparentně a nezávisle.

Obrázek 1 - Organizační řád UZH

University Governance
February 2014

Dostupné online : <http://www.uzh.ch/about/management/structure/organisation/2014-12-03_Org_UZH_en.pdf>

V rámci UZH je evaluace prováděna ve více úrovních a jedná se o velmi komplexní metodu hodnocení, která je na univerzitě prováděna pravidelně. Účelem evaluace je zajištění kvality jednotlivých částí univerzity a navrnutí doporučení k jejich dalšímu zlepšování. Evaluace jako taková slouží také jako pomocný instrument při středně a dlouhodobém plánování. Evaluace probíhá v pravidelných intervalech, je ale také možné, aby byla provedena na požádání ze strany vedení či hodnocené jednotky. Základním intervalem je 6 až 8 let pro každou hodnocenou jednotku a v současné době již běží druhý cyklus evaluací.

Evaluovanými jednotkami mohou být jednotlivé kurzy, akademické programy, ústavy, semináře, kliniky, fakulty, ale také správa a management univerzity. Vzhledem k široce pojatému okruhu hodnocených jednotek je potřebné, aby byl systém pro různé jednotky snadno modifikovatelný.

Evaluační kancelář má na starosti zajištění organizace hodnocení a také je povinna informovat všechny členy hodnocené jednotky i její stakeholdery o plánech a průběhu hodnocení. Pro zajištění toku informací bývá na evaluovaných jednotkách zvolena kontaktní osoba, která společně s kanceláří plánuje jednotlivé kroky evaluace s přihlédnutím na potřeby dané jednotky. V případě akademických jednotek / výzkumných skupin bývá určena pracovní skupina, která se skládá z členů na různých úrovních – vědci, nevědeckí pracovníci, technicko-administrativní pracovníci a také studenti. Všichni členové musí být velmi dobře seznámeni s chodem hodnocené jednotky – od vědeckého zaměření až po organizační otázky. Pracovní skupina tak

pomáhá snižovat administrativní i časové zatížení ostatních pracovníků v rámci jednotky, poskytuje ucelený pohled na jednotku a zároveň zajišťuje plynulou komunikaci mezi Evaluační kanceláří a jednotkou.

2.1. Proces hodnocení

Hodnocení na UZH má několik stupňů a je uplatňované tzv. informed peer review, které se skládá z těchto fází: sebehodnocení (Self-evaluation), externí hodnocení (External Evaluation), reportování, připomínkování a monitorování (Reporting, Follow-up and Monitoring).

2.1.1. Sebehodnocení (Self-evaluation)

Zásadní částí hodnocení je vyplnění sebe-evaluačního reportu, který má jasně danou strukturu. Report poskytuje komplexní informace o struktuře jednotky, o jejich aktivitách a zdrojích za období posledních 5 let. Součástí je také například strategický plán do budoucna či profily profesorů a dalších akademických pracovníků.

V případě hodnocení vědeckých jednotek jsou poskytovány také bibliometrické analýzy. Velmi často jsou reporty doplněny o dotazníky se zúčastněnými osobami v rámci jednotky (studenti, absolventi, neakademickí pracovníci apod.), přičemž je každý dotazník sestavován individuálně dle potřeb zaměření dané jednotky.

Finanční a statistické části sebeevaluačního reportu jsou již předvyplněné ze strany administrativy na úrovni univerzity a následně jsou poskytnuty evaluační jednotce k případným komentářům či doplněním.

Sebehodnotící zpráva

Pro potřeby hodnocení je důležitým dokumentem sebehodnotící zpráva. Struktura zprávy je daná a data v ní jsou vyplňována buď hodnocenou jednotkou, centrálním administrativním oddělením nebo Evaluační kanceláří. Pro hodnocené jednotky tak dochází ke značnému usnadnění v případě, když už jsou některé informace předvyplněné a určeny jen k doplnění. Jsou jim také dány jasné instrukce, co je třeba vyplňovat a v jakém rozsahu.

Základní části dokumentu a zdroje jsou*:

Název kapitoly	Zdroj/popis
1 Important facts in brief	Výroční akademická zpráva
2 Retrospective and future perspective	Existující dokumenty z minulých evaluací, výroční zprávy apod.
3 Structures and resources	Předvyplněno Evaluační kanceláří; výroční zprávy
4 Research	Výroční akademická zpráva; dtb vědců; částečně předvyplněno Evaluační kanceláří
5 Teaching and studies	Částečně předvyplněno Evaluační kanceláří
6 Academic career development	Vyplňuje hodnocená jednotka
7 Services	Vyplňuje hodnocená jednotka
8 Future perspective of the unit under evaluation	Vyplňuje hodnocená jednotka
9 Question to team of experts	Vyplňuje hodnocená jednotka
App A: Brief portraits of the professorships	Vyplňuje hodnocená jednotka; informace z dtb

App B: Brief academic CVs of lecturers, senior teaching and research associates, and research group leaders	Vyplňuje hodnocená jednotka; informace z dtb
App C	Jakékoliv doplňující informace

* všechny části mohou být doplněny komentáři ze strany hodnocené jednotky

Bibliografická data, která jsou ve zprávě vyplňována, jsou získávána od externího zpracovatele dat. Tím je zajištěna nízká administrativní zátěž a také jednotná metodika při zpracování. Nutné je ovšem zajištění „vyčištěného“ vzorku dat, který je dále analyzován.

2.1.2. Externí evaluace

Externí evaluace je prováděna skupinou mezinárodních nezávislých hodnotitelů (peerů) v rámci on-site visits, které trvají min. 3 dny. Každá hodnocená jednotka má možnost navrhnout hodnotitele. Platí ovšem zásada, že navržený hodnotitel musí být nezávislý, tedy že v předchozích letech ani v dané době nesmí s jednotkou spolupracovat. V případě vědeckých jednotek se jedná o společné publikace či vědecké projekty. Vybraní hodnotitelé jsou následně zváni jménem Výkonné rady univerzity a odpovědného děkana/ředitele. Vzhledem k vysokému počtu hodnocených jednotek probíhá hodnocení v cyklech (v rámci jednoho cyklu vždy omezený počet jednotek). Počet hodnotitelů pro danou jednotku není jasně daný, minimálně musí jít o 3 hodnotitele, vždy záleží na rozsáhlosti jednotky.

Proces externí evaluace:

1. Před příjezdem se hodnotitelé musí seznámit se sebehodnotící zprávou a výsledky dotazníků.
2. První součástí návštěvy je setkání s Výkonnou radou univerzity, děkanem/ředitelem.
3. Dále probíhá setkání se všemi skupinami zaměstnanců i studentů (profesoři, postdoc, neakademičtí pracovníci, apod.).
4. Při závěrečném debriefingu hodnotitelé přednesou (pouze ústně) své závěry zástupcům evaluované jednotky a následně také Výkonné radě a děkanovi/řediteli.
5. Závěry, doporučení a další komentáře jsou následně sepsány do závěrečného reportu, který je předám evaluovaným jednotkám a ty mají možnost se k dokumentu následně vyjádřit (zajištění zpětné vazby).

2.1.3. Reportování, připomínkování a monitorování

Dalším krokem je sepsání komplexního reportu ze strany Evaluační kanceláře, který vychází z již existujících dokumentů. Evaluační kancelář předává tyto reporty na vědomí Výkonné radě a Radě univerzity, stejně tak jako hodnocené jednotce k dalším komentářům. Tyto komentáře jsou dále rozeslány na zmíněné relevantní orgány univerzity.

Další postup pro implementaci doporučení je následující:

1. Závěry komplexní zprávy jsou diskutovány mezi hodnocenou jednotkou, Výkonnou radou a relevantním děkanem/ředitelem.

2. Výsledky diskuze jsou shrnuty do seznamu navržených opatření.
3. Jakmile jsou opatření schválena zúčastněnými orgány univerzity, dochází k podpisu „dohody o implementaci doporučení“ mezi Výkonnou radou a vedením hodnocené jednotky, jejíž součástí je podrobný popis doporučení, odpovědností a stanoveny termíny pro splnění cílů a přijetí doporučení.
4. Všechny dokumenty (podepsaná dohoda, zápisy z jednání, apod.) jsou následně přeposlány Radě univerzity.

Monitoring implementace doporučení je prováděn Evaluační kanceláří dva roky po ukončení implementace. Hodnocená jednotka je pro tyto účely pověřena vytvořením zprávy o implementaci, která se předkládá ke komentářům děkanovi/řediteli a Výkonné radě univerzity.

2.2. Shrnutí

Systém hodnocení, který je zaveden na UZH, lze považovat za velmi propracovaný. Nezávislost je dána oddělením od vedení jednotlivých fakult i Výkonné rady. Transparentnost je zajištěna veřejným detailním popisem celého procesu. Rozlišný přístup hodnocení je určen složením hodnotící externí komise, která má vždy za úkol přihlédnout k dané situaci v rámci hodnocené jednotky a jejích cílů. Zřízení Evaluační kanceláře napomáhá dobré komunikaci mezi hodnocenými jednotkami a vedením univerzity. Celkově také kancelář pomáhá výrazně snižovat administrativní zátěž, která u hodnocení bývá často přímo na hodnocené jednotce. Poněkud výjimečný je systém dotazníků, které jsou připravovány Evaluační kanceláří a které jsou vždy individualizované pro konkrétní jednotku a její potřeby. Jedná se o vhodné doplňující informace dalších zúčastněných osob, nejčastěji ze strany studentů.

Zapojení on-site visits do evaluace je také velmi přínosné a poskytuje hodnotitelům možnost okamžité zpětné vazby, samozřejmě se jedná o finančně velmi nákladnou součást, která je v mnoha případech možná pouze na úrovni institucionálního hodnocení a ne národního.

3. Leibniz Institute - für Molekulare Pharmakologie (FMP)

Leibniz Institute for Molecular Pharmacology (dále jen FMP) byl založen v roce 1992 a již od svého založení je součástí Leibniz Association, která spojuje 89 nezávislých vědeckých institutů z různých oborů. Hlavním výzkumným zaměřením FMP je Molekulární fyziologie a buněčná biologie, Strukturní biologie, Chemická biologie. V současné době pracuje na institutu 270 výzkumných a administrativních pracovníků.

Instituty v rámci Leibniz Association jsou hodnoceny nejméně jednou za sedm let Leibniz Senate (dále jen Senátem). Cílem je zajistit nezávislé hodnocení institutu, jeho vývoje v posledních letech a také reálnost plánů do budoucna. Hodnotící komise se zaměřuje na kvalitu výzkumu, poskytování služeb, spolupráci s dalšími instituty, přenos výsledků do aplikační sféry, genderovou rovnost. Výsledek hodnocení také zakládá informace o tom, zda bude institut dále financován a v jaké výši.

Důležitými orgány v rámci Leibniz Association je Leibniz Senate a také Senate Evaluation Committee (dále jen SAE). Nadřazenou organizací je Gemeinsame Wissenschaftskonferenz (Joint Science Conference; dále jen GWK), která má na starosti veškeré otázky týkající se financování výzkumu, vědy a vědních politik, a vědeckých strategií. Organizace a administrace hodnocení je zajišťována Oddělením pro evaluaci, které je přímo podřízeno Senátu a SAE. Oddělení pro evaluaci má také za úkol pravidelně informovat účastníky o postupu hodnocení a odpovídat na případné procedurální otázky.

V rámci hodnotící komise jsou zastoupeni členové Senátu, SAE, kteří jsou akademičtí pracovníci a nejsou zaměstnání v rámci Leibniz Association, zástupci federální vlády i vlády spolkové země. Hodnotitelé mohou být národní i mezinárodní akademičtí pracovníci stejně jako odborníci z jiných oborů (např. na spolupráce s aplikační sférou, duševní vlastnictví apod.) Přesto, že není přímou podmínkou účast pouze zahraničních expertů, což by bylo v případě k počtu vědecky světově uznávaných odborníků v rámci Německa velmi obtížné, je snahou mít zastoupeny mezinárodní hodnotitele v dostatečné šíři. Příkladem je hodnocení FMP, které proběhlo v březnu 2014, kdy ze 12 hodnotitelů s vědeckým zázemím (bez zástupců vlády) byli 4 z jiných zemí. Dále jsou k evaluaci přizváni další hosté – další zástupci spolkové i federální vlády, členové mezinárodní vědecké rady, zástupci partnerských institucí.

V rámci výběru hodnotitelů platí přísná kritéria (Criteria to determine a potential conflict of interest on the part of review board members), na základě kterých je hodnoceno, zda by mohlo dojít ke střetu zájmu. Hodnotitel nesmí být například v rodinném vztahu se zaměstnancem institutu, nesměl být v předchozích 7 letech zaměstnancem, ani se nesmí zároveň ucházet o pracovní pozici v rámci institutu. Samozřejmostí je, že není možné, aby hodnotitel spolupracoval s institutem, měl společné publikace či projekty.

3.1. Proces evaluace

Evaluace v rámci FMP a Leibniz Association obecně probíhá ve dvou částech. Kompletní postup je popsán v dokumentu „The Leibniz Association Senate Evaluation Procedure Basic Principles“¹.

3.1.1. První část

První část je založena na samotném hodnocení nezávislou hodnotící radou dle předem daných kritérií. Za hodnocenou instituci musí být připraven soubor dokumentů, který popisuje organizační strukturu, vědecké činnosti, finanční ukazatele, kvalitativní vědecké ukazatele a další činnosti instituce.

Struktura dokumentu je následující:

- 1 Structure
- 2 Environment of the institution
- 3 General concept and profiles
- 4 Subdivisions
- 5 Collaboration and networking

¹ Dostupné na: <http://www.leibniz-gemeinschaft.de/fileadmin/user_upload/downloads/Evaluierung/Austausch_September_2014/Leibniz_Senate_Evaluation_Procedure_-_Basic_Principles_with_attachments_.pdf>

6 Staff development and promotion of junior researchers

7 Quality assurance

Appendixes

Instituce je dále hodnocena na základě tohoto dokumentu a také podle výsledku on-site visits, které obvykle trvají 2 dny. On-site visits mají daný harmonogram a jejich součástí je:

- příprava hodnotící komise na hodnocení, vyjasnění otázek a postupu hodnocení
- prezentace institutu zahrnující vysvětlení celkového konceptu a organizační struktury (tato část může obsahovat také poster session nebo návštěvu výzkumných facilit)
- setkání s vedením institutu a setkání se zaměstnanci, kdy se neúčastní vedení
- rozhovory se spolupracujícími partnery (univerzity, výzkumná centra)

Ještě před závěrečným setkáním hodnotící komise zástupce daného institutu podá prohlášení, zda podle jeho názoru byla evaluace vedena korektně a v souladu s principy hodnocení. V případě pochybností je na rozhodnutí SAE jak bude s námitkou pracovat a případně ji postoupí „evaluačním komisařím“ v rámci Leibniz Association.

Hodnotící komise na tomto základě sepíše report, který analyzuje kvalitu a významnost dané instituce a také navrhne doporučení k dalšímu zlepšování. V reportu nesmí být uvedeny návrhy týkající se financování. Hodnocená instituce má právo report komentovat.

Soubor dokumentů, který je hodnotitelům předkládán, má danou strukturu, která vychází z tzv. modré knihy vydané Senátem, jedná se o velmi podrobný popis a doporučení, jak má být dokument vyplněn. Soubor obsahuje rozsáhlé informace o instituci jako celku, organizační strukturu, finančních tocích. Uvedeny jsou také informace týkající se HR oblasti, mobility pracovníků, kariérního řádu apod. Podrobně jsou uvedeny také informace až na úrovni jednotlivých výzkumných skupin i vedoucích výzkumných pracovníků. Uvádí se podrobný výčet vědeckých publikací, spolupráce, počet zahraničních stáží (příchozí i odchozí) apod. V případě FMP se jedná o dokument, který obsahuje dva svazky a má více jak 500 stran.

3.1.2. Druhá část

Druhá část hodnocení je prováděna Senátem, SAE připravuje potřebné dokumenty. SAE připravuje také doporučení týkající se vědecké strategie pro instituci, která byla hodnocena, a která jsou následně prezentována Senátem. Tato doporučení vznikají na základě draftu, který obdrží od předsedy hodnotící komise. Doporučení se zakládají na prezentaci daného institutu, evaluační zprávě a případných připomínkách ze strany institutu. Zahrnutý mohou být také ústní zprávy od předsedů evaluačních komisí nebo členů odpovědných oddělení federální či zemské vlády.

Senát následně vydává rozhodnutí, které obsahuje doporučení o dalším financování/nefinancování daného institutu. V zásadě se jedná o následující možné scénáře:

- Senát doporučí další financování.

- Senát doporučí další financování, ale požádá instituci (nebo relevantní radu) o podání zprávy o implementaci doporučení v daném termínu. Je také možné doporučit další evaluaci v době kratší než 7 let, aby byla potvrzena účelnost financování.
- Senát doporučí další financování, ale další hodnocení se kvůli odůvodnitelnosti musí konat dříve než za 7 let.
- Senát nedoporučí další financování.

3.2. Shrnutí

Systém hodnocení v rámci institucí Leibniz Association má podobné standardy jako na jiných institucích v Evropě. Systém hodnocení je daný organizační strukturou Leibniz Association a také systémem jejího financování. Vliv výsledků na financování instituce je určen až v druhé fázi hodnocení bez účasti externích hodnotitelů. Vzhledem ke skutečnosti, že všechny informace o hodnocení jsou veřejné a detailně popsány, je zajištěna transparentnost celého procesu. Speciální Oddělení pro evaluaci pomáhá zajistit plynulý tok informací ze Senátu a SAE k hodnoceným institucím. Vzhledem k tomu, že samostatně zpracovává některé části připravovaného dokumentu (např. na základě komplexního dokumentu připravuje prezentaci o dané instituci, která slouží jako souhrnný základní zdroj informací pro Senát i hodnotící komisi), pomáhá snižovat administrativní náročnost evaluace na hodnocené jednotky. Rozsáhlost on-site visits zvyšuje celkové finanční náklady, ale vzhledem k jednotlivým částem a rozdílnosti institutů v rámci Leibniz Association, jsou považovány za nezbytné.

4. Závěr

V rámci obou institucí probíhá hodnocení formou tzv. informovaného peer review. Vždy jsou připraveny podrobné podkladové dokumenty, které jsou předkládány nezávislé komisi. Důležitá je i součást on-site visits, které jsou v rozměrech institucionálního hodnocení možné provést. I přes drobné rozdíly v procesu hodnocení jsou na obou institucích dodržována základní pravidla:

- nezávislost – přísné podmínky pro výběr hodnotitelů, oddělení zpracující administrativu není navázáno na vedení;
- transparentnost – kompletní proces i všechna pravidla jsou podrobně popsána a dostupná pro všechny uživatele;
- možnost zpětné vazby – hodnocené jednotky mají vždy možnost vyjádřit se k hodnotícím zprávám;
- zajištění administrativní podpory.

Obě instituce mají zřízeny samostatné administrativní jednotky, které mají organizaci a zajištění hodnocení na starost. Zaměstnanci jsou jak vědečtí pracovníci, tak také odborníci na hodnocení.

V případě Leibniz Association je vhodné ještě zmínit, že v rámci základního dokumentu jsou i jasně definovaná kritéria, na jejichž základě jsou instituce hodnoceny. Tato část podporuje sjednocení hodnocení

jednotlivých institutů napříč celou Leibniz Association. Předem dané definice kritérií hodnocení napomáhají také lepšímu přijetí celého procesu ze stany hodnocených jednotek, ty hodnocení následně považují za transparentnější.

Pro připravovanou novou metodiku hodnocení v rámci České republiky by bylo vhodné uplatnit podmínku pouze zahraničních školitelů, aby byla zajištěna nezávislost hodnocení. Při rozměrech vědeckého prostoru v České republice by se mělo jednat o podmínku splnitelnou. Dále je potřebné zajistit, aby všichni účastníci měli dostatek informací a měli možnost se v případě nutnosti obrátit na odpovědný orgán. Administrativní náročnost ovšem nelze snadno převést pouze na jednu instituci, bude nutné, aby v rámci každé hodnocené instituce byly osoby, které jsou s metodikou dobře srozuměny a budou poskytovat informace na úrovni dané instituce. Je také zjevné, že ne všechny části, které jsou uplatňovány v rámci hodnocení na institucionální úrovni, je možné provést i na národní úrovni. Ukázkou jsou on-site visits nebo individualizované dotazníky, jejichž provedení by bylo finančně i administrativně neúměrně náročné.

Pro úspěšnou implementaci metodiky bude potřebné zajistit všechny doplňující dokumenty, ať už jde o pokyny k hodnocení, podrobné informace k sebehodnotícím formulářům, jasný výklad pravidel hodnocení, tak i potřebnou administrativu, která bude mít hodnocení na národní úrovni na starosti.

Systémy hodnocení v zemích, které dosahují ve vědě v rámci Evropy vynikajících výsledků (Německo, Švýcarsko, Velká Británie) by i přes některé neaplikovatelné části, měly sloužit jako základní bod při vytváření metodiky v rámci České republiky.

Zdroje

Leibniz Association [online]. © 2015 [cit. 2015-03-31]. Dostupné z: <http://www.leibniz-gemeinschaft.de/>

University of Zürich: Evaluation Office [online]. Aug 7, 2012 [cit. 2015-03-31]. Dostupné z: https://www.uzh.ch/cmsssl/evaluation/index_en.html

Ostatní informace vycházejí s osobního rozhovoru s Dr. Günther Paesold z Evaluation Office na University of Zürich a z předaných podkladových materiálů. V rámci FMP jsou informace získány od Prof. Hartmuta Oschkinata, vědeckého pracovníka na vedoucí pozici, a evaluačních podkladů pro hodnocení FMP z roku 2014.

Tento dokument vznikl v rámci IPN „Efektivní systém hodnocení a financování výzkumu, vývoje a inovací“.

MŠMT ČR, Karmelitská 7, 118 12 Praha1
www.metodika.reformy-msmt.cz